

ravanja moramo o njih poudariti, da nista bila katoliško-prosvetna samo v dvorani, temveč ravnotako tudi v življenju: kot značaja skozinsko, ki nista klonila pred nasiljem, in pa kot praktična katoličana. Brez dvoma sta dala tako naši mladini več, kot bi ji mogel dati v svojih govorih tudi najboljši predavatelj. Zavedamo se torej, kaj smo izgubili. Težko nam je. Toda

Bog ju kliče drugam. Gosp. Kokalj in g. Trebše, Vama iskreno častitamo! Obenem Vama iz dna duše izrekamo najtoplejšo zahvalo za vso ljubezen in delo, ki sta ga žrtvovala za izobrazbo naše mladine. Mladina vaju ne pozabi, ostane vama vedno hvaležna. Bog naj Vama pa da na Vajinih novih mestih veliko zadovoljstva, moči in zdravja! — »Prosvetno društvo«.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Slovenjgradec. Tukaj smo položili k večnemu počitku ob zelo obilni udeležbi Marijo Soklič, mater našega mestnega g. župnika. Pogreb je vodil in se je poslovil od blage rajne ob odprtem grobu g. monsignor in dekan Fr. K. Meško. Udeležilo se je spremstva na zadnji poti poleg ljudskih množic iz mesta ter okolice 8 duhovnikov, med temi župniki iz okolice, monsignor in profesor Vreže iz Maribora ter profesor Raznožnik iz Zagreba. Pevci so zapeli žalostinki pred hišo žalosti in grobu. Dobri rajni hodi Vsemogočni plačnik, sinu župniku naše sožalje!

Št. Janž na Drav. polju. Pri nas smo pokopali pri obilni udeležbi faranov vzorno Marijino družbenico Marijo Rehakovo iz Loke. Bila je velika dobrotnica farne cerkve, kateri je krasila oltarje redno vsak teden s cveticami. Bodi ji Bog plačnik. Nadalje smo spremili k večnemu počitku blago staro mamico in babico 79 letno Fideršek Ano iz Braunsveiga. Bila je verna žena in Bogu vdana vse čni življenja.

Grajana-Ptuj. V soboto 4. aprila smo pokopali v cvetu mladih let 15 let staro Antonijo Ribič. Bolehala je pol leta in je bila v bolnici v Gradcu, Mariboru in Ormožu, kjer je tudi umrla. Imela je neozdravljivo bolezen sarcom, ki ji je kljub vsem trudom zdravnikov podlegla. Bila je edinka, zato je tembolj težko za očeta; mama pa jo je že čakla na onem svetu, umrla ji je, ko je hčerka bila stara šele 8 let. Mirno spavaj, draga Tončka! Preostaiim naše sožalje.

Noršinci-Šalinci pri Ljutomeru. Odprta noč in dan so groba vrata; tako so se odprla groba vrata v kratkem blagi materi uglednega posest-

nika Ludvika Brunčiča iz Noršinec in blagemu očetu njegove dobre žene Antonu Slaviču iz Šalinc, ki je bil vobče spoštovan in priljubljen vsem, od blizu in daleč znanim ter prava stara kmečka korenina. Dobra pokojna mati Terezija Brunčič je bila dobra svetovalka v vseh gospodarskih panogah ter je znala marsikomu nasvetovati za obstoj in procvit gospodarstva. Blagi oče Anton Slavič je bil istotako v vsem svojem življenju ugleden kmetovalec ter je izročil po smrti svoje dobre žene vzorno posestvo svojemu sinu Francu, ki je pravi naslednik svojega rajnega očeta. Pogreba obeh rajnih se je udeležilo veliko število znancev in sorodnikov kakor tudi gasilski četli sta poklonili zadnjo čast ob odprtem grobu. Za njuno zemsko delo jima naj bo Bog plačnik. Naj počivata v miru!

PRI LJUDEH, KI ČESTO TRPE NA ZAPEKI, ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V ŽELODCU IN ČREVESJU, pospešuje se temeljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čiščo naravno

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice, zaužite zjutraj na tešče želodec. Z uporabo

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice se naglo odpravi plast z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnotako pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Šmartno v R. d. Žalostni pogreb smo imeli pretekli teden. V Rožnem vrhu je na pljučnici umrl v najlepši moški dobi Martin Brežnik, ka-

SLOMSEKOVE ŠMARNICE.

V letošnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomšekovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cili našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravne tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas. Cena broširani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—.

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

teremu je pred pol letom strela ubila ženo. Trije maloletni otroci so tako postali sirote ter ostali sami brez očeta in matere. Kako je vsa župnija z njim sočustvovala, je pokazal lep pogreb. Na sedmini je nabral šmarčan Gašpar za dijaško semenišče 130 Din.

Zabukovje. Dne 28. marca je izdihnil svojo blago dušo Jožef Pajk, kmet v Lašah. Dasi-ravno je imel štiri razrede gimnazije, vendar je ostal zvest sv. katoliški Cerkvi in kmečki grudi. Bil je dober gospodar, skrben oče svojih otrok in miroljuben sosed. Kot predsednik konkurenčnega odbora se je veliko trudil s popravili cerkve in župnišča. Bil je vedno vnet pristlaš Slovenske ljudske stranke, dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja« in ud Mohorjeve družbe. V njegovem verskem in političnem prepričanju ga ni moglo nič omajati, ne vojska in ne preganjanje. Zaradi njegove močnatosti so ga spoštovali vsi ljudje, celo njegovi nasprotniki. Svojo trlinpolmesečno bolezen je prenašal z veliko potrpežljivostjo. Četudi mu je bilo težko, zapustiti petero nepreskrbljenih otrok, ženo, 83 let starega očeta ter brate in sestre, vendar se je vdal v božjo voljo. Njegov pogreb je pričal, kako je bil pri vseh priljubljen. Naj počiva v miru! — Dne 31. marca pa je umrla pridna Marijina družbenica Marija Kunšek, po domače Kruhek. Bila je vnetja za čast božjo. Kot šivilja je popravila in napravila več mašnih oblek in cerkvenega perila, vse za božji »lon«. Bila je lep zgled pobožnega krščanskega življenja vsem drugim dekletom. Gotovo jo je Bog zato v nebesih bogato poplačal.

ga je sin pregovoril, da ni šel sam sebe tožit, in mu obljubil, da bo on popravil, kar je oče zagrešil.

Vsi, ki so poslušali Tevževo izpoved, so se prepričali, da je govoril resnico.

»Toda vi niste držali obljube, ki ste jo dali očetu,« je dejal sodnik strogo; »vsaj čakali ste tako dolgo, da bi človek mogel dvomiti, ali ste jo sploh še mislili izpolniti.«

»Izpolnil sem jo; škodo sem že popravil,« je rekel Tevž.

»Kako?«

»Tiste male reči iz testamenta so izvršili že oče. Blazinki nisem ničesar dolžan, ker je itak več dobila, kakor ji je šlo. Ostane le še mojster Jurij Močilnik; temu pa sem tudi vse povrnil.«

»Ali je to res?« je vprašal sodnik mojstra Krištofa in ga ostro pogledal.

»Tevž, Tevž, kaj praviš?« je vzkliknil krojač razburjeno. »Jaz ne vem nič.«

»Ali niste dobili lani poleti štiri sto tisoč dinarjev?«

Krojač je raztegnil usta in oči, čudno je zarigal in komaj prišel do sape:

»Krištof nebeški in Golijat čeravzelj! Tak ti si jih poslal? Da, da, lani avgusta mi jih je prinesel pater Valerijan, kapucinar, in ničesar ti ni hotel povedati kakor le to, da je denar moj. Za noreca me je imel, ampak denar je bil pravi.«

»Odkod si ga dobil?« je vprašal Tevža župan.

»Za Dvornikovo.«

»Prodal si vendar šele jeseni.«

»Ne, že sredi julija. Vprašajte Križnika! Hotel sem vso reč skriti.«

»Zaslišati moram onega patra,« je odločil sodnik.

»Menda ne bo treba; saj imam potrđilo.« Pri teh besedah je segel Tevž po listnico, pobrskal v nji in nato ponudil krojaču neki listek.

»Krištof moj!« je lomastil mojster. »To je prav tisto pismo, ki sem ga dal kapucinarju — res! Doma imam še drugo; na tistem mi je pater napisal, da sem denar od njega dobil.«

»Zmenila sta se! Oba tičita pod enim klobukom!« je zavpila Blazinka. »Ta mojster je bil vedno na onegale strani. Lažnivca! Goljufa!«

Krojač je ves rdeč zahrpal:

»Koza stara! Coprnica salabolska! Saj ti jih pokažem vseh štiri sto tisoč, ki jih imam naloženih. Odkod naj bi pa imel ta neznanski denar? Kapucinarjevo pismo tudi prinesem; tu pa je moje lastno-ročno, črno na belem, datum in podpis. Ali to ni dovolj?«

Molil je svoje potrđilo sodniku, potem ga je dal pričam. Ljudje so bili vsi iz sebe in so strmeli v Tevža, ki si je grizel brčice.

»Ali imate še kaj povedati?«

(Dalje sledi.)

tomobilska cesta, ki pelje iz Makale proti jugu. Ta cesta bo te dni podaljšana do mesta Kvoram.

Negušev avtomobil zaplenili Italijani.

Neki italijanski oddelek je pri zasledovanju pri jezeru Ašangi porazenih Abesincev zaplenil velik ter dragocen avtomobil, o katerem so Italijani prepričani, da je last abesinskega cesarja.

Oglasi

v »Slov. gospodarju« imajo najboljši uspeh!